

J. Golec, S. Bojda, *Hoff Bogumił* [w:] *Słownik biograficzny ziemi cieszyńskiej*, t. 1, Cieszyn 1993, s. 127

Hoff Bogumił (1829–1894). Krajoznawca, etnograf, pisarz. Ur. w Radomiu. Syn Ludwika, pastora i Fryderyki Schüick. Ojciec Bogdana, plastyka. Pierwsze nauki pobierał w Lublinie oraz w gimnazjum w Krakowie (1839–1846). Absolwent gimnazjum w Raciborzu (1849), a następnie akademii rolniczej w Pradze. W latach 1862–1865 administrator i dzierżawca majątków ziemskich na Śląsku, w Krakowskim i Czechach. Etnograf, malarz-amator (twórca akwarel strojów ludowych), współpracownik Oskara Kolberga. Organizator polskiego teatru amatorskiego w Poznaniu (1870). Wydalony z Poznania w 1870 r. okresowo zamieszkał w Cieszynie, gdzie był pomocnikiem fotografa. Później pracował w Przemyślu, Batoryowcach i Krakowie. Od 1877 r. urzędnik Drogi Żelaznej Warszawa-Terespol w Warszawie. Od 1880 r. często przebywał w Wiśle, w 1892 osiadł tam na stałe. Pierwszy tom jego pracy „Lud cieszyński, jego właściwości i siedziby” (1888), poświęcony etnografii Wisły, miał ważne znaczenie w dziejach badań etnograficznych na Śląsku Cieszyńskim. Zbierał również materiały etnograficzne z Istebnej i Brennej (materiały zaginęły). Współzałożyciel Kółka Rolniczego z biblioteką i czytelnią w Wiśle (1893). Autor powieści „Imko Wiselka”. Zm. w Wiśle.